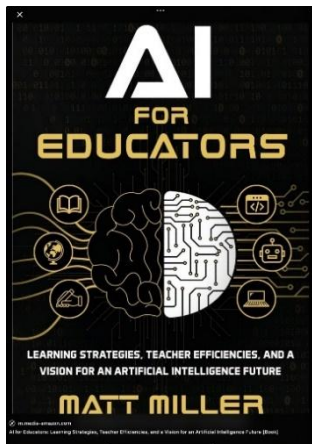

ปริทัศน์หนังสือ

วารงคณา โตโพธิ์ไทย

Varangkana Topothai

รองศาสตราจารย์ ดร. ประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
Assoc. Prof. Dr., School of Educational Studies, Sukhothai Thammathirat Open University

Corresponding author. E-mail: Varangkana2504@gmail.com

Received: May 9, 2025

Revised: June 16, 2025

Accepted: June 27, 2025

ชื่อหนังสือ AI for Educators: Learning Strategies, Teacher Efficiencies, and a Vision for an Artificial Intelligence Future

ผู้แต่ง Matt Miller

ปีที่เผยแพร่ ค.ศ. 2023

ในโลกปัจจุบันที่เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence: AI) เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันหลากหลายด้าน โดยเฉพาะด้านการศึกษา ดังนั้น ครู นักการศึกษา และผู้สนใจจึงควรทำความเข้าใจเพื่อเตรียมปรับตัวกับการใช้เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพ

หนังสือ AI for Educators: Learning Strategies, Teacher Efficiencies, and a Vision for an Artificial Intelligence Future โดย Matt Miller (2023) เป็นหนังสือที่ให้ความกระจ่างกับครู ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา และผู้สนใจอย่างแท้จริง เนื้อหาของหนังสือเล่มนี้เสนอแนวทางปฏิบัติสำหรับครูที่ต้องการทำความเข้าใจ และนำปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence : AI) มาใช้ในการเรียนการสอนให้เกิดประโยชน์สูงสุดทั้งในเชิงกลยุทธ์ (strategies) ประสิทธิภาพของครู (efficiencies) และวิสัยทัศน์ระยะยาวต่ออนาคตการศึกษา (a vision for the future of education) หนังสือมีทั้งหมด 123 หน้า แบ่งเนื้อหาออกเป็น 8 บท โดยเริ่มจากบทที่ 1 กล่าวถึงภาพรวมของ “การปฏิวัติ AI” จนถึงบทที่ 8 “ก้าวอย่างกล้าหาญสู่อนาคต” แต่ละบทมีทั้งทฤษฎี แนวคิดเชิงกลยุทธ์ และตัวอย่างการใช้งานในภาคปฏิบัติ ทำให้ผู้อ่านเห็นภาพรวมและขั้นตอนที่ชัดเจน โดยแต่ละบทมีสาระสำคัญ ดังนี้

บทที่ 1: ยินดีต้อนรับสู่การปฏิวัติ AI (Welcome to the AI Revolution)

สาระสำคัญของบทนี้มีการเปรียบเทียบ AI ที่เผยแพร่ในภาพยนตร์และนิยายวิทยาศาสตร์ ที่ปัจจุบันกลายเป็นเครื่องมือที่นำมาปฏิบัติจริงในชีวิตจริง นักเรียนและครูสามารถใช้งานได้ในการเรียนการสอน โดยยกตัวอย่าง “ChatGPT” ซึ่งเป็น “จุดเริ่มต้น” ที่หลายคนรู้จัก AI เป็นครั้งแรก เนื่องจากมีผู้นิยมใช้ “ChatGPT”

เป็นจำนวนมากกว่าร้อยละสามสิบ อีกทั้งชวนผู้อ่านมองโลกด้วยแว่นตาของวันพรุ่งนี้” (Tomorrow Glasses) ที่ทำให้เห็นว่า AI จะก้าวหน้าอย่างไรในอีก 10–20 ปีข้างหน้า แทนที่จะตัดสิน AI ด้วยกรอบความคิดของปัจจุบัน

นอกจากนั้น AI ยังเป็นเครื่องมือเสริม สนับสนุนครู อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่า AI จะทำงานซับซ้อนได้หลายอย่าง แต่ยังไม่สามารถสอนทักษะที่ยากและซับซ้อนบางอย่างได้ และยังไม่สามารถเข้าใจอารมณ์ความรู้สึก และจริยธรรมเหมือนมนุษย์ การที่ AI ทำงานซ้ำ ๆ หรือคำนวณได้รวดเร็ว จึงไม่ใช่การทำหน้าที่ “แทนครู” แต่เป็นการ “ขยายศักยภาพ” ของครู ทำให้ครูสามารถทำงานอย่างอื่นได้มากขึ้น

บทที่ 2: จินตนาการถึงห้องเรียนที่ผสาน AI เข้าไว้ด้วยกัน (Imagining the AI-Integrated Classroom)

บทนี้มีสาระสำคัญที่เน้นการใช้ AI เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการสอนและการเรียนรู้ โดยเสนอแนวทางปฏิบัติที่ครูสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ เช่น การใช้ AI เพื่อช่วยในการวางแผนการสอน การประเมินผล และให้ข้อเสนอแนะแก่นักเรียน

การวางแผนการสอน โดยยกตัวอย่างดังนี้ ครูสามารถใช้ AI เพื่อสร้างแผนการสอนที่เหมาะสมกับความต้องการของนักเรียน โดยพิมพ์คำสั่งสั้น ๆ เช่น “สร้างแผนการสอน 3 วัน วันละ 1 ชั่วโมง สำหรับหัวข้อพลังงานทดแทน” แล้วนำแผนนั้นมาปรับใช้ให้เหมาะสมในชั้นเรียนจริง

การประเมินผลและให้ข้อเสนอแนะ ครูสามารถใช้ AI เพื่อประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนได้อย่างรวดเร็วและแม่นยำ ทำให้ผู้เรียนทราบความก้าวหน้าในการเรียนอย่างต่อเนื่อง แทนการสอบปลายภาคเพียงอย่างเดียว รวมทั้งให้ข้อเสนอแนะแก่ผู้เรียน เช่น ใช้ AI ให้ประเมินและให้ข้อเสนอแนะนักเรียนเกี่ยวกับสิ่งที่ได้เรียนรู้จากข้อเสนอแนะงานเขียนออนไลน์ และให้นักเรียนส่งร่างแก้ไข 2–3 ครั้ง พร้อมบันทึกความคิด

บทนี้จึงเป็นการจุดประกาย “แนวทางการเรียนการสอนแบบใหม่ที่ร่วมมือกับ AI ” โดยมี AI เป็นผู้ช่วย ซึ่งในการจัดการเรียนการสอนในประเทศไทย ครูอาจให้ AI แนะนำแนวทางการสอนตามตัวชี้วัด และผลการเรียนรู้ของหลักสูตรแกนกลาง ใช้ AI ช่วยสร้างสื่อ ใบงาน บทเรียน แบบทดสอบ ใช้ระบบ AI ติดตามผลคะแนนของนักเรียนจากแบบทดสอบ หรือ แบบฝึกหัดแล้วจัดกลุ่มนักเรียนแบ่งเป็น เก่ง ปานกลาง และอ่อน จากนั้นให้ AI จัดทำแบบฝึกหัดตามความสามารถของผู้เรียน อย่างไรก็ตามการใช้ AI ในการจัดการเรียนการสอนอาจต้องมีแนวทางที่ชัดเจนในการใช้ AI อย่างปลอดภัย อีกทั้งยังต้องคำนึงถึงความปลอดภัยของเทคโนโลยีที่แตกต่างกันระหว่างสังคมเมืองและสังคมชนบท และการพัฒนาสมรรถนะครูด้านดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง

บทที่ 3 การปรับเปลี่ยนเพื่อรองรับโลกที่มี AI (Shifting to Accommodate a World with AI)

สาระสำคัญของบทนี้กล่าวถึงความสำคัญว่าระบบการศึกษาจำเป็นต้องปรับตัวเพื่อรองรับเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) ที่เข้ามามีบทบาทสำคัญในการเรียนการสอน จุดสำคัญคือครูต้องเปลี่ยนความคิดว่า AI คือผู้ช่วยสนับสนุนในการสอนและการเรียนรู้ของนักเรียน โดยครูควรเรียนรู้และทดลองใช้ AI ในชั้นเรียน หลักสูตร วิธีสอนและกิจกรรมต้องเปลี่ยนไปตามความเป็นจริงของเทคโนโลยี แทนที่จะสอนเนื้อหาอย่างเดียว ครูอาจเพิ่มกิจกรรมที่ให้นักเรียนใช้ AI ช่วยในการแก้ปัญหา การฝึกคิดวิเคราะห์ การพัฒนา

งานสร้างสรรค์ การทำงานเป็นทีมและการตัดสินใจอย่างมีจริยธรรม ซึ่งเป็นทักษะที่ AI ไม่สามารถทดแทนได้ง่าย

ครูควรส่งเสริมให้นักเรียน “คิดเป็น” มากกว่าแค่จดจำ ทั้งนี้เพื่อให้แน่ใจว่านักเรียนพร้อมปรับตัวในโลกที่มี AI และ ที่สำคัญคือการสนับสนุนครูให้พัฒนาทักษะและแนวคิดใหม่ ๆ เกี่ยวกับ AI และช่วยนักเรียนเตรียมความพร้อมสู่อนาคตที่เทคโนโลยีเป็นหัวใจหลัก

ดังนั้นในบริบทการศึกษาไทยจึงควรพัฒนาครูให้มีความรู้และทักษะในการประยุกต์ใช้ AI ในการจัดการเรียนการสอน โดยครูเป็นผู้ออกแบบประสบการณ์เรียนรู้มากกว่าบรรยายเนื้อหา และปรับแนวทางการจัดการเรียนรู้จากการสอนเนื้อหาเป็นการฝึกกระบวนการคิดของผู้เรียน ดังตัวอย่างใช้ AI เป็นเครื่องมือให้ผู้เรียนตั้งคำถามมากกว่าหาคำตอบ เช่น วิชาประวัติศาสตร์ เรื่อง การเมืองการปกครองสมัยรัชกาลที่ 5 ครูและนักเรียนอาจร่วมกันตั้งประเด็นคำถามว่า “ ถ้า AI อยู่ในยุค ร.5 จะช่วยปฏิรูปประเทศได้อย่างไร” แล้วให้นักเรียนใช้ AI วิเคราะห์และอภิปรายร่วมกัน

บทที่ 4: 30 วิธีที่ AI สามารถสนับสนุนการสอนและการเรียนรู้ (30 Ways AI Can Support Teaching and Learning)

บทนี้มีสาระสำคัญที่เน้นแนวทางการปฏิบัติที่ผู้เขียนรวบรวม 30 แนวทางปฏิบัติ ซึ่งครูสามารถนำ AI มาใช้เพื่อเสริมประสิทธิภาพในการสอนและการเรียนรู้ โดยจัดกลุ่มเป็น 6 หมวดใหญ่ ดังนี้ (1) การเรียนการสอนเฉพาะบุคคล AI สามารถปรับเนื้อหาให้เหมาะสมเป็นรายบุคคล สามารถนำมาประยุกต์ใช้โดยการวิเคราะห์ผลการเรียน และปรับความยากง่ายของบทเรียนตามความสามารถของผู้เรียน (2) การให้ข้อเสนอแนะทันทีและการประเมินผล สามารถนำมาประยุกต์ใช้โดยให้นักเรียนส่งงานผ่าน AI ซึ่ง AI จะให้ข้อเสนอแนะหลังส่งงาน เช่น ไวยกรณ์ หรือ โครงสร้างประโยคที่ผิดพลาด แล้วแนะนำการปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้อง (3) การสร้างเนื้อหา และการวางแผนบทเรียน สามารถนำมาประยุกต์ใช้โดยครูสามารถให้ AI ช่วยวางแผนการจัดการเรียนรู้ การสร้างสื่อการสอน และแบบฝึกหัด แล้วครูนำมาปรับให้เหมาะกับบริบทของตนเอง (4) การสื่อสาร และความร่วมมือ ด้านการสื่อสาร ครูสามารถนำมาประยุกต์ใช้ให้ AI ช่วยร่างจดหมายถึงผู้ปกครองและนักเรียน ช่วยแปลภาษาในกรณีที่มีนักเรียนหลายสัญชาติ และ ใช้ Chatbot เพื่อตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อหา ด้านความร่วมมือ ครูสามารถใช้ AI ร่วมมือกับเพื่อนครูออกแบบบทเรียน หรือรวมกลุ่มครูใช้ AI แลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับเนื้อหา ความรู้ที่สนใจร่วมกัน ส่วนนักเรียนสามารถใช้ AI ทำงานกลุ่มร่วมกัน (5) ประสิทธิภาพและความรวดเร็ว โดย AI ช่วยแบ่งเบาภาระครู ลดงานเอกสาร เช่น ช่วยเขียนรายงานให้ครู เป็นต้น และ (6) การพัฒนาอาชีพและการบริหาร เป็นการสนับสนุนครูใช้ AI ช่วยจัดตารางงาน และพัฒนาวิชาชีพโดยการฝึกอบรม หรือให้ AI ช่วยจัดทำแฟ้มสะสมผลงานของครู

อย่างไรก็ตาม AI ไม่สามารถทำหน้าที่แทนครูได้ แต่จะเป็นเพียงผู้ช่วยที่ครูต้องพิจารณาถึงความถูกต้องและความทันสมัยของเนื้อหา แหล่งที่มา ความเหมาะสมในการใช้ AI อย่างมีจริยธรรมโดยหลีกเลี่ยงการสร้างเนื้อหาที่ละเมิดลิขสิทธิ์ โดยต้องเลือกใช้ AI ขององค์กรที่น่าเชื่อถือ ปลอดภัย มีการเข้ารหัสและไม่จัดเก็บข้อมูลส่วนตัวลงใน AI ขององค์กรที่น่าเชื่อถือ จึงกล่าวได้ว่า AI สามารถใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้ใน

ลักษณะช่วยส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครู และเน้นให้การฝึกให้ผู้เรียนพัฒนาการคิดระดับสูง เช่น การคิดวิเคราะห์และการคิดอย่างมีวิจารณญาณ เป็นต้น

บทที่ 5: อะไรคือการโกง และการลอกเลียนแบบอีกต่อไป (What Are Cheating and Plagiarism Anymore?)

สาระสำคัญของบทนี้มีการตั้งคำถามพื้นฐานว่า เมื่อ AI อย่าง ChatGPT สามารถสร้างเนื้อหาใหม่โดยไม่ซ้ำกับต้นฉบับเดิมหรือไม่ การ “ลอกเลียนผลงาน” ตามนิยามดั้งเดิมยังมีความหมายอย่างไรอีกต่อไป หากนักเรียนใช้ AI ช่วยเขียนเรียงความ หรือทำงาน ผลงานนั้นเป็นของนักเรียนเอง หรือเป็นของ AI

การใช้ AI สร้างเนื้อหาใหม่ (novel content) จะไม่มีต้นฉบับให้ตรวจจับการคัดลอกเนื้อหา แต่ผลงานดังกล่าวก็ไม่ใช่งานของมนุษย์ ทำให้การอ้างสิทธิ์ในผลงาน (authorship) มีความซับซ้อนมากขึ้น ดังนั้นเพื่อแก้ปัญหาการนำ AI มาใช้โดยไม่เปิดเผย หน่วยงานการศึกษาบางแห่งจึงนำ AI text detectors มาใช้ตรวจจับการคัดลอก แต่เครื่องมือเหล่านี้อาจไม่สามารถดำเนินการตามที่ต้องการได้

ในเชิงนโยบายและแนวทางปฏิบัติ ผู้เขียนมีข้อเสนอแนะให้ยอมรับ AI เป็นเครื่องมือช่วยในการทำงานด้านการปรับรูปแบบการประเมินโดยเน้นกระบวนการ (process) มากกว่าผลลัพธ์ (product) และ บูรณาการในการทำงานอย่างเหมาะสม ดังนั้น การรู้เท่าทัน AI (AI Literacy) เพื่อสอนทั้งด้านจริยธรรม และทักษะการใช้ AI อย่างถูกต้อง จึงมีความจำเป็น

บทที่ 6: การปฏิบัติอย่างมีความรับผิดชอบในโลกที่ผสาน AI เข้าไว้ด้วยกัน (Acting Responsibly in an AI-Integrated World)

บทนี้มีสาระสำคัญเกี่ยวกับการเสนอแนวทางให้ครูและนักการศึกษาตั้งคำถามเชิงจริยธรรมและความรับผิดชอบต่อการนำ AI เข้ามาใช้ในการเรียน โดยเสนอประเด็นหลักที่ต้องพิจารณาอย่างละเอียดก่อนใช้งาน AI ในบริบทการศึกษา 4 ประเด็น ดังนี้

1. ที่มาของข้อมูลและอคติ (Data Source & Bias) ระบบ AI ทำงานบนพื้นฐานของข้อมูลที่ได้รับ ข้อมูลนั้นอาจมีอคติ (bias) ไม่ถูกต้อง หรือมีความไม่สมดุลทางสังคม หากผู้ใช้งานที่ไม่รู้เท่าทันจะเรียนรู้อย่างไม่ถูกต้องและขยายอคตินั้นต่อไป ดังนั้นผู้ใช้จึงต้องประเมินคุณค่าของข้อมูล ตรวจสอบข้อเท็จจริง พร้อมทั้งตระหนักถึงข้อจำกัดของ AI

2. ความโปร่งใสและความรับผิดชอบ (Transparency & Accountability) ครู และนักเรียนควรทราบ ใครเป็นผู้พัฒนาอัลกอริทึมของ AI เครื่องมืดังกล่าวใช้ข้อมูลอะไรบ้าง ซึ่งในประเด็นนี้อาจยังมีข้อจำกัดอยู่ และ AI เก็บข้อมูลผู้ใช้ในรูปแบบใด รวมทั้งต้องมีแนวทางกำหนดว่าผู้ใช้งานจะต้องใช้และอ้างอิงอย่างไร

3. การเปิดเผย (Disclosure) ควรเปิดเผยกระบวนการสอน AI และให้คำแนะนำในการทำงานอย่างถูกต้องเพื่อช่วยสร้างความเชื่อมั่น ทั้งนี้เพื่อป้องกันการใช้งานในทางที่ผิดและเอื้อต่อการตรวจสอบข้อมูลย้อนกลับได้เมื่อเกิดปัญหา

4. ผลกระทบต่อมนุษยชาติ (Impact on Humanity) AI อาจเสริมสร้างหรือลดศักยภาพมนุษย์ในหลายด้าน ผู้ใช้จึงควรใช้ AI เป็นเครื่องมือในการขยายความสามารถของมนุษย์ และคำนึงถึงจริยธรรมในการใช้ AI อยู่เสมอ

จะเห็นได้ว่าการนำ AI มาใช้อย่างมีความรับผิดชอบ สามารถทำได้โดยการใช้ข้อมูลที่มีความหลากหลาย มีการตรวจสอบข้อมูลรอบด้าน ครูและนักการศึกษาจึงต้องตรวจสอบและแก้ไขผลที่ได้ทุกครั้งก่อนนำข้อมูลไปใช้จริง บอกแหล่งที่มาของ AI ที่ใช้ ระบุในเอกสารที่จัดทำว่า ใช้ AI เป็นผู้ช่วย นอกจากนั้นจะต้องสามารถส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาทักษะการสื่อสาร การร่วมมือ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การมีปฏิสัมพันธ์ การเห็นอกเห็นใจ ร่วมกับการพัฒนาทักษะดิจิทัลที่ทันสมัย

บทที่ 7: การเตรียมความพร้อมให้นักเรียนสำหรับโลกที่ผสาน AI (Preparing Students for an AI-Integrated World)

สาระสำคัญของบทนี้ผู้เขียนเน้นว่าในอนาคตอันใกล้ AI จะอยู่ในทุกภาคส่วนของชีวิต ครูต้องเตรียม “นักเรียนรุ่นใหม่” ให้พร้อมสำหรับการใช้ชีวิตในอนาคต ดังนั้นการเรียนการสอนจะไม่เน้นเนื้อหา แต่จะเน้นทักษะที่ทำให้นักเรียนสามารถดำเนินชีวิตในสภาพแวดล้อมที่ AI มีบทบาทสำคัญ โดยเน้นทักษะ ดังต่อไปนี้

1. การคิดวิเคราะห์ โดยฝึกให้นักเรียนวิเคราะห์ข้อเสนอแนะของ AI ว่าถูกต้องหรือมีอคติหรือไม่
2. การแก้ปัญหา ใช้ AI ร่วมกับการคิดสร้างสรรค์ในการแก้ปัญหาที่ซับซ้อน
3. การปรับตัว ต้องฝึกให้นักเรียนปรับตัวเพื่อเรียนรู้เครื่องมือ AI ใหม่ ที่พัฒนาขึ้นอย่างรวดเร็ว
4. การรู้เท่าทัน AI โดยการฝึกตั้งคำถาม (AI Prompting) ให้ได้ผลลัพธ์ตามต้องการ
5. การสร้างสมดุลนวัตกรรม และจริยธรรม โดยการส่งเสริมนวัตกรรมสำคัญดังกล่าวจะต้องผสานกับ

กรอบจริยธรรมและนโยบายที่ชัดเจน เพื่อหลีกเลี่ยงการใช้ AI ในทางที่ไม่ถูกต้องหรือก่อให้เกิดอันตราย

ดังนั้นการเตรียมความพร้อมของนักเรียนในการใช้ AI อย่างมีประสิทธิภาพในบริบทการศึกษาไทยจึงเป็นเรื่องสำคัญและครูจำเป็นต้องส่งเสริมทักษะที่หลากหลายให้แก่นักเรียน ทั้งในด้านการคิดวิเคราะห์ โดยต้องฝึกวิเคราะห์ แยกแยะ เปรียบเทียบ ตรวจสอบ ตั้งคำถามเกี่ยวกับข้อมูลอย่างมีวิจารณญาณ การแก้ปัญหา โดยใช้ความคิดสร้างสรรค์เลือกวิธีการแก้ปัญหาและปรับให้เหมาะสมกับบริบทของตนเอง การเรียนรู้ตลอดชีวิตโดยปรับตัวเพื่อเรียนรู้ AI อย่างต่อเนื่องอยู่เสมอและที่สำคัญจะต้องคำนึงถึงการใช้ AI อย่างมีจริยธรรม เพื่อฝึกความรับผิดชอบต่อสังคม ไม่ละเมิดลิขสิทธิ์และอ้างอิงที่มาของข้อมูล เพื่อให้นักเรียนสามารถ “อยู่กับ AI” ได้อย่างชาญฉลาด มีจิตสำนึกและมีความสามารถปรับตัวในโลกอนาคตที่ AI จะมีบทบาทสำคัญอย่างมาก

บทที่ 8: ก้าวไปข้างหน้าอย่างกล้าหาญสู่อนาคต (Taking Bold Steps Toward the Future)

บทสรุปผู้เขียนเสนอให้ครูและนักศึกษาดำเนินการ “ปฏิบัติ” โดยนำ AI มาใช้ในการเรียนทันที เพื่อใช้ประโยชน์จาก AI ในการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ใช่เพียงการเรียนรู้แนวทางเท่านั้น แต่ควรดำเนินการด้วยความมุ่งมั่น โดยมีจุดหมาย ดังนี้

1. เพื่อแก้ปัญหา โดยลดการใช้เวลาในการทำงาน ทำให้ครูสามารถเน้นกิจกรรมการมีปฏิสัมพันธ์กับนักเรียนได้มากขึ้น ให้ครูมุ่งเน้นการมีปฏิสัมพันธ์เชิงลึกกับนักเรียน
2. เสริมศักยภาพครู ผ่านเครื่องมือ AI ที่จะช่วยปรับเนื้อหา และข้อเสนอแนะให้นักเรียนเป็นรายบุคคลให้มากขึ้น
3. สร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ การทดลอง แบ่งปัน เรียนรู้ ปรับตัว และพัฒนาอย่างต่อเนื่องทั้งครูและนักเรียน เพื่อการใช้เทคโนโลยี AI ที่พัฒนารวดเร็วทันเหตุการณ์

ในการใช้ AI เพื่อการจัดการเรียนการสอนของประเทศไทยในอนาคต ควรเป็นการเปลี่ยนผ่านอย่างมีวิสัยทัศน์ มีเป้าหมายชัดเจน และต้องพิจารณาทั้งด้านประสิทธิภาพ ความรวดเร็ว การเสริมศักยภาพครู และการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิตที่ยั่งยืนอย่างรอบด้าน เน้นการบูรณาการเทคโนโลยีกับการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม AI สมรรถนะดิจิทัล และสร้างชุมชนการเรียนรู้สำหรับครูอย่างมีประสิทธิภาพ

กล่าวโดยสรุป หนังสือเล่มนี้เหมาะสำหรับครู นักการศึกษา และทุกคนที่เริ่มต้นสนใจ AI ในการศึกษา ประกอบด้วยกรอบแนวคิดและแนวทางปฏิบัติ แบบกระชับ ได้ทั้งภาพรวมและเทคนิคใช้งานจริง ถึงแม้บางหัวข้ออาจจะมีข้อมูลไม่มากพอ สำหรับการนำไปปฏิบัติได้ทันทีในทุกบริบท เช่น การเพิ่มตัวอย่างกิจกรรมการเรียนรู้ที่สามารถนำไปใช้ปฏิบัติได้ในการเรียนการสอน และแนวทางการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาต่าง ๆ ที่มีการนำ AI ไปใช้ในการพัฒนานักเรียน เป็นต้น อย่างไรก็ตามหนังสือเล่มนี้คือเป็นจุดเริ่มต้นที่ดี ที่ช่วยให้เห็นโอกาสในการนำศักยภาพของ AI มาใช้ในประเทศไทยอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน เนื่องจากเทคโนโลยีพัฒนาอย่างรวดเร็วและต่อเนื่องจึงต้องก้าวตามให้ทันอยู่เสมอ อีกทั้งต้องคำนึงถึงข้อควรระวังก่อนนำ AI มาใช้ในการเรียนการสอน การทำงานและใช้ในชีวิตประจำวัน ทั้งนี้หากได้รับการสนับสนุนจากทุกภาคส่วนทั้งรัฐบาลและเอกชน อาจลดข้อจำกัดด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน บุคลากร และรวมถึงจริยธรรมในการใช้ AI โดยการจัดสรรงบประมาณจัดอุปกรณ์และอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงให้ครอบคลุมทั่วประเทศ การพัฒนาครู บุคลากรทางการศึกษา และบุคคลทั่วไปในการใช้ AI ขั้นพื้นฐานจนถึงระดับสูง จะช่วยทำให้การใช้ AI เพื่อการศึกษาและการดำเนินชีวิตในอนาคต เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด

เอกสารอ้างอิง

Miller, M. (2023). *AI for educators: Learning strategies, teacher efficiencies, and a vision for an artificial intelligence future*. Ditch That Textbook.